

[Inge Fischer Møller.]

Jeg vil endnu en gang understrege, at jeg ikke mener, det er formålstjenligt med denne debat. Vi burde i stedet for diskutere, hvad det er, der i vores samfund gør, at så mange bliver nødt til at dulme sig med et eller andet middel for at holde tilværelsen ud. Det synes jeg kunne have medført noget mere konstruktivt. I øvrigt er det min opfattelse, at den tilsyneladende stigning i alkoholforbruget ikke afviger synderligt fra den tilsvarende forbrugsstigning på stort set alle andre områder som en følge af velfærdsstigningen i 1960'erne.

Jeg har nævnt, at indenrigsministerens redegørelse var god og udbytterig. Jeg har også nævnt, at jeg mener, at debatten er overflødig, men skulle det vise sig, at debatten giver anledning til et flertal for initiativer, der er forenelige med de holdninger til problemerne, som regeringen har lagt frem, vil jeg selvfølgelig følge ministeren og arbejde positivt for at få klaret de problemer, der måtte ligge.

Jeg vil godt understrege, at forslag om initiativer også forpligter. Vi ved, at initiativer koster penge. Det, der er brug for, er øget oplysning. I det forebyggende arbejde er der brug for flere penge til at udføre de ting, der allerede er mulighed for at udføre i forlængelse af den nugældende lovgivning. Det vil under alle omstændigheder være en fordel, at oplysningsarbejdet især over for børn og unge fortsættes. Vi har jo også på narkotikaområdet tilsyneladende haft gode resultater her.

En anden ting, man kunne overveje, var en generel sanering af reklamejunglen, selvfølgelig ikke bare i relation til spiritus, men generelt. Kontaktudvalget har i samarbejde med socialforskningsinstituttet og Danmarks Statistik udvirket, at der ved den næste af Danmarks Statistiks løbende undersøgelser af befolkningens forbrugsvaner, de såkaldte omnibusundersøgelser, vil blive stillet en række spørgsmål til belysning af befolkningens alkoholforbrug og alkoholvaner. Når undersøgelsens resultater foreligger, vil man vide lidt mere om alkoholforbrugets sammensætning end det gennemsnitsforbrug, man kan beregne sig til ved at dividere antallet af voksne danskere op i den beskattede mængde alkohol.

Jeg vil gerne indskyde, at jeg hellere så, at de penge, den undersøgelse koster, blev brugt til noget oplysende og forebyggende. Bliver undersøgelsen en realitet, vil jeg mene, at der ud over de to ting, jeg har påpeget, også bør tages

særlige hensyn til de helt unge. Jeg er dog bange for, at det væsentligste resultat af en sådan undersøgelse vil blive, at nogle fra kristeligt folkeparti kan få anledning til at løfte moralske forbudspegefinger.

Hr. Tastesen skriver i en artikel i Ny Politik, også fra december 1976, at alkohol ikke skal være det centrale i et menneskes tilværelse. Det er jeg enig i, men jeg er lige så enig i de bemærkninger, hr. Tastesen er kommet med, der lyder som følger: Jeppe vil blive ved med at drikke, så længe han er tørstig, og så længe han ikke får oplevelsesmuligheder, der er langt mere væsentlige for ham. Derfor er forbud ikke vejen. Der kræves oplysning og sejt arbejde for at forbedre samfundet på alle måder, så vi sikrer, at alle har det godt.

Jørgen Junior (FP):

Denne debat afholdes vel, fordi der er en almen tro på, at vi her står over for et problem, som der må tages nogle initiativer til at få løst. De tal, der foreligger, giver egentlig ikke grund til at tro, at problemet er af en sådan karakter eller størrelsesorden, at vi i dag når nogen konklusioner, der kan resultere i konkrete lovgivningsinitiativer. Lad mig sige det straks: jeg tror heller ikke, at dette er ønskværdigt. Men jeg glæder mig alligevel over, at der er fundet tid til denne debat, således at det kan blive afklaret, om der er et flertal, der virkelig ønsker, at alkohol skal have sin egen lovgivning.

Jeg er enig med regeringen i, at vi ikke skal falde over i en grøft med forbud, med dommedagsprædiken om alt det onde, der kan vedrøres én her på jorden, hvis man ikke forsøger alle livets glæder. Det, der er tilfældet, er jo nemlig, at øl, vin og spiritus på mange måder er som en afspejling af hele menneskeheden. Det kan repræsentere de mest sørgelige sider af livet, billedet af en drukken, ødelagt sut, for hvem kogespritten er den eneste brugbare morgenmad, men det kan unægtelig også, og det gør det i langt de fleste tilfælde, repræsentere en velafbalanceret nydelse, der medvirker til at få det bedste frem i os små menneskeværn.

Eksempelvis kan man vel ikke sige andet, end at en fin og forførende pærebrændevin er lige så forskellig fra en fuselsnaps, der blot drikkes for at opnå en beruselse, for at komme væk fra alle fortrædelighederne, som alkohol-kulturen er fra alkoholproblemet. Vi skal der-